

Előfizetési díjak:

egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknak és tanítóknak egész évre 3 frt.

Magán hirdetések díja:

Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábélyeggel és támlappal együtt 8 frt.

NYILTTÉR soronként 30 kr.

többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentlen levelek csak ismert kéztől fogadhatnak el.

M. N. E.

Vajha minél sürűbben találkoznánk a mai napon tul a központi és vidéki sajtóban azzal a három betűvel, melyet cikkünk címeül felírtunk. Magyar Nemzeti Egyesület alakult a fővárosban. Olyan nemzeti missiója van, minő alig van egyetlen kulturegyesületünknek. A M. N. E. két momentán, de sulyos veszedelmünk ellen emel a magyar társadalom által bástyát: a socialismus és a nemzetiségi izgatás ellen. Ez a nemes és eléggé nem dicserhető szándék vajjon hidegen hagyhatna-e? Volna e hazájának olyan hű fia és honleánya, aki segédelmét megvonná a nagy célokra hivatott egyesülettől, mely felismerte azt a két pusztító járványt, mely ellen a társadalomnak helyt kell állnia honszeretettel, csüggedetlenül.

Az egyesület a minap született és akciója meg van bénítva még most, miután szervezete miniszterileg megerősítve még nincs: mi mindazonáltal már most kötelességünknek ismerjük olvasóközönségünket azoknak az eszméknek megnyerni, melyek a főváros igaz humanistáit ez egyesület megszervezésére ösztökélték. Ha most, születése első idejében ez az egyesület a kíváncsú érdeklődést felköltöni nem fogja, akkor halva született. De lehetetlennek találjuk, hogy ez anyagiasság korában is, ne akadjon annyi nemes honfi és honleány, a kik az egyesület céljait sikeresen meg ne valósítsák.

Mit akar a Magyar Nemzeti Egyesület?

Azt akarja, hogy a modern világjárvány a socialismus és anarkismus a mi szeretett hazánkban tért ne hódít-

son. Azt akarja, hogy a magyar bársággal teleszuggertált Európa lássa tisztán, miszerint népamító előcsahosoknak ült föl és a manifesteztek szemenszedett hazudozások; hogy itt a nemzetiségek olyan szabadságot élveznek, minőt mi.

És ezt akarja a szellem és anyag mindent legyőző fegyverével. A hol a nyomor indokoltta teszi az elégtelenséget, a hol a pauperizmus tehetetlenségében esztelenségekre akar vetemedni, mert csak ezekkel az esztelenségekkel véli elviselhetlen sorsát megváltoztatni: ott a Nemzeti Egyesület anyagi segítségével törüli le vagy a szenvedés könnyűit, vagy a biüre vetemedőt visszavezeti a békés társadalomnak hasznos tagjául.

Nem akar a magyar nemzeti egyesület egyebet, mint a társadalmat amalgamizálni és biztosítani a demokracia, a jogegyenlőség áldásait.

Lelki betegségek ellen küzd a lélek kibékítésével, véget akar vetni a társadalmi vadításnak, a képmutatók rajának, az emberi elősdiak korszakának.

Ne hagyjanak ezek a becsületes szándékok senkit se idegenül. Vallja mindenki velünk együtt, hogy az egyesület, midőn a jelennek dolgozik, a jövő legveszedelmesebb válságát akarja lehetetleníteni.

Kit ne töltene el komoly aggodással a fenyegető jövő? Az emberiséget elernyesztő szellem kezd uralmát. A humanismus szertelenségeit éljük, támadnak nagy társadalmi reformátorok, kik bombával, dinamittal és törrel fenekednek a mai társadalom ellen, összeakarják rombolni a világot és a saját örült világukat akarják; a va-

lód humanismus tulcsapong, Lombrosó speciális örültjei veszik uralmukba ezeket a szerencsétlen rögeszmében tobzódó embereket.

Nálunk még, a hol csak nézői vagyunk e démoni erőnek, föllehet lépni a baj ellen. A Nemzeti Egyesület dicső és korszakos hatalom lehet általunk, ha sikerülni fog a világot pusztító járványtól szeretett hazánkat megkímélni.

És hidegen hagyhat-e a Nemzeti Egyesületnek az a szándéka, hogy a nemzeti izgatások végre is megszűnjenek az által, hogy hitelüket vesztik. Hiszen hazafiai elszomorodással látjuk, mint nyer mind nagyobb arányokat ez a nemzeti izgatás, mint sikerül a román demagógiának a nyíltan bevallott célja, hogy minél inkább elidegenítse a román és magyart, a kik e közös hazában békén éltek eddig s egy ezredév viharait megküzdötték. De végre is a magyar erősnek érzi magát, hogy itt bent okos eljárásával a demagógiának határt szabjon, ánde a külföldet a manifestum felültette. Ez ellen tenni kell.

És mert ez ellen a Magyar Nemzeti Egyesület akar tenni, hazafiai örömmel kiálták sokan: éljen soká, és viragozzék a Magyar Nemzeti Egyesület!

de mert szegény s családja alig lenne képes elviselni azt a költséget, a mi egy, vagy több évi fővárosi tanulással járna, inkább hiszem, hogy valami kis hivatal után fog járni s ha kissé kedvez neki a szerencse, egy-két hónap mulva már hivatalnok ur lesz belőle. Nagyon közel áll hozzám, érdekel a dolga, mostanában sokat érintkeztem vele és sok intim beszélgetés után, kiderültek az én fiatal barátomról a következők:

Hogy a miniszterelnök Wekerle, ezt tudta, mert tüntettek mellette, de arról már sejtelve sem volt, hogy a Csáky Albin székében most már Eötvös Loránt ül. Carnot haláláról egy trafik ajtajára szegzett képes ujság első oldaláról vett tudomást, de mikor azt kérdeztem, hogy kik az anarkisták, semmit se tudott felelni. Igaz ugyan, hogy erre a kérdésre mi is nagyon sokféleként felelünk, hanem az én barátomnak semmi, még hamis fogalma se volt róluk. Kiderült, hogy egyetlen szenvedélye van, a halászat, és hogy nem érdeklődik semmi iránt, ami ebben a lármás világban körülötte lefoly. Ebben a két szóban összegeztem az összes tapasztalataimat nála: nem érdeklődik:

De hol is szerzett volna magának valami fogalmat az életről. Az iskolában nem. A mi iskolánkban megelégszenek azzal, hogy egy csomó meg nem emésztet tudománnyal töltsék meg a gyermek ifju fejét és semmi teret sem adnak neki arra, hogy gondolkozék. Az iskola falai között megismer néhány alakot és néhány szabályt, de az élet legelemibb részei is ismeretlenek maradnak előtte. Mikor kikerül a tanár urak kezéből, egy ismeretlen kaoszban találja magát, minden eszköz nélkül arra, hogy eligazodjék benne.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

S o h a.

— Irta: S e n k i. —

(Vége.)

Mariska gazdag volt most férje halála után; a gazdatiszt gazdagon hagyta itt a földön Mariskát; az özvegy anyai öröksége, a hevesi birtok fele, csak nagyobbodott ezzel is és Ákos még nem nős, még nem választott. A vagyont össze kell tartani a mostani karban, nem is oly nehéz, a reformáta ecclesiában még pap dispensatioja sem kell hozzá.

Igy monologizált Zoltán bácsi és a felesége is jóváhagyta mindezt! Hát Adrien? Az nem tudott e tervekről semmit. De nem tudtak róla sem valmi sokat az öregek, azt a bizonyos időtöltést ott az alföldön, azt nem vették számba. „Gyermek-játék” volt az csak leltem, „mondogatta Zoltán bácsi, megcsik az ilyen a fiatalok között mindenhol.”

És ebből kifolyólag nagyon is magára hagyta a fiatalokat. Mariska hamar tudott vigasztalódni, már nevetett is édesen, hangosan, mikor Ákossal egyedül volt. Menyecskék, kik urokat nem igen szeret-ték, kik csak muszájból mentek férjhez, hamar beletörődnek az új helyzetekbe. Tetszett neki a fess unokaöcs és incsel-

kedni kezdett vele; ki akarta tudni, van-e még hatása férfi lélekre?

És a menyecskék értenek az ily ki-kémleléshez. Könnyű a helyzetük, ők sokkal többet is tehetnek, mint egy leány, nagy „forban” vannak e tekintetben a leányok felett, mert ők . . . „merhetnek.” Hogy pedig mily boldogság egy nőnek leütni valakit más nőnek a kezéről, azt csak azok tudják, a kik maguk is ilyenek már átestek.

Ákos pedig jó medium volt a Mariska illetén megpróbálkozásához. Augusztus végén eltűnt a pir Adrien arcáról, nehéz szívvel készülődött az utra, az alföldre, aggodalmas féltékenységében azt sem tudta, milyen színezetű legyen a bucsuzás közte és Ákos között.

XII.

„A női szív soha sem tud oly közönnnyel visszatekinteni szerencséje feldult rom-jaira, mint a férfi, — e kemény lelki ura a gyön-gédebb nemnek.”

Aggodalmát megoldotta Mariska. Ő ment előbb haza. Az ársvaszék szé-mélyes megjelenését kívánta a hagyatéki tárgyalásnál és a hivatalos megkeresésre rögtön utnak indult Zoltán bácsi kísé-re-tében. Az indulás előtti estén Adrien átküldötte a Mimi néniék szobaleányát, hogy Ákost kérdezze meg, nem volna-e hajlandó részt venni holnap egy kiránduláson rokonával együtt. Nagy társaság megy ki a Vlegyásza völgyeire.

Mili átment és mosolyogva tért visz-

sza, hogy az urfi azt üzeni, hogy ő el-jön, de Mariska rokona nem jöhet, mert az hajnalban elutazik. Így is jó volt; — csak Vandát bántotta a kíváncsiság, hogy a Mili miért nevetett, mikor visszatért, miért oly hamisan és sunyi módon? Tudta, hogy a Mili szemes leány és oda át va-laminek történnie kellett.

Na de most nem kérdezte, el voltak foglalva mind a kirándulás rendezésével; jól akarták rendezni és jól is sikerült. Ákos nagyon kedves volt és vidám egész nap, a lányok soha annyi bolondságra még rá nem vették, mint a vlegyásza kirán-dulón. Este, mikor elbucsuzott, a Mili ismét nevetett az urfi eltávozásakor. Vanda nem is állotta meg, hogy ne kérdezze az okát.

És a Mili vallott. „Hát instálloom éppen akkor csókoltta meg az urfi azt az idegen leányszonyt, mikor rájok nyitot-tam a kisasszony üzenetével, és-és az az uri hölgy engedte magát csókolni.”

Csekélyke dolog magában véve, de Adriennek elég volt egy oly vihar kitö-rése, a melyet ő nem remélt megélni e földön. Ez a hír, mikor azt Vandától me-gtudta, megsemmisítette, jégvihar volt ez, mely lelke ábrándjait tönkreverte. Nem irom le, mit érzett, illet toll híven ugy sem képes visszaadni, azt át kell élni, ha ugy akarja a gondviselés. „Ha nem szeretsz, miért nem mondtad régen,” dalolta halkan és hozzáfogott rögtön a szakításhoz, melyet lelke sugallt.

Adrien egy levél lapot vett elő első felindulásában és reszketve az izgalomtól, azt írta reá: „Azt a gyűrűt küldje vissza.”

Még azon este átküldte és az a gyűrű visszajött, a melyet a zongoránál Ákosnak egykor kelletlenül átengedett.

Ezzel ketté is szakadt minden. Adrien csakhamar elment arról a vidékről vissza az alföldre tanítani, elment onnan, a hol ábrándjainak, álmainak a boldoságról kezdete támadt, de vége is szakadt. Vissza kérte Ákostól a három levelét is, és ő elküldte. Ezzel elvesztette kedvét még az élethez is. Megakart halni. Hozzá járult az új igitom az alföldön. Ákos levelet írt, tudakozódott, mi a baj, miért tette Adrien azt vele, miféle félreértésnek kell itt len-nie. De nem válaszolt. Nem válaszolt, mert Vanda is írt neki. Irta pedig azt, hogy mikor Ákos elbucsuzott, ő tréfásan azt kérdezte, hogy kit szeret jobban, Adrient-e vagy az unoka nővérét? Hety-kén felelte: „En Adrient? En nem is sze-rettem soha.” Ez a soha majdnem a sze-gény leány életébe került. Éppen a bál-rakészülődés napján kapta ezt a hirt. Este elment táncolni, el volt határozva, hogy tánczol a halálig, Karácson másod nap-ján a leghevesebb polka tur után hideg jeges vizet ivott, kiment a bouffé ajtaján egy percre nézni, csillagos-e az ég a tancosa karján és ettől a kapott hideg szélrohamtól, mely egy másodpercig tar-tott, beteg is lőn Adrien. Azt mondták meghal . . . Még nem halt meg, még szen-ved. En láttam Barlang-Ligeten őt, a ha lovány Adrient, ki tudja meddig bírja? Ákos szintén szenved a távolban, az egyik itt, a másik ott . . . és mindezt okozta ez a szácska „Soha.”

kor. Az iskola szabályaiban büntetés terhe alatt tilos a politizálás, épen úgy, mint a kártyázás; az intézet könyvtárában a tanulságos — és legtöbbször érdeketelen — vallásérkölcsei olvasmányokon kívül van egy pár ártatlan regény, egy csomó olcsó utleírás, szakkönyvek, — de irtózat még csak gondolni is arra, hogy valami jól lehetne találni benne az igazi irodalomnak, annak a forrongó új, igazi étellel telt világnak, ami reális, igaz képeket alkotna olvasóiban az életről. Megmutatná, hogy nemcsak Közép-Amerikában kell küzdeni, hanem mindenütt; megmutatná a szennyet is, hogy módja legyen kikerülni majd lépten-nyomon mutatkozó bajait, gondjait, terheit az életnek; hogy előre gondolkozhassék azon, vajjon hogy fogja majd elkerülni ezeket, vagy hogy tud majd velük szembeállni; megismertetné a bűnöket és hogy tapasztalatlanul ne essék bele azok mocsarába, szóval pótolná azt a nevelést, amit az iskola elmulasztott. Szellemi szükségletei kielégítésére adnak egy, az ifjúság számára szerkesztett heti folyóiratot s azt kívánják, hogy ez ledyen elég. Az ilyen folyóiratok pedig legtöbbször kevesebbet adnak ennek a tudni vágyó ifjunak, mint amennyit megkíván, szomjas marad azután is. Amikor aztán azt a kis tudásra való szomjúságot sem tudja kielégíteni, a mi bennük van — mert a legtöbb gyermek ebben a korban indolens — belefáradnak a hiábavaló érdeklődésbe s kikerülnek az iskolából egészen üresen tájékozatlanul.

Akkor aztán kezébe veszi őket az élet, amely már követelő, mert nem veszi tekintetbe, hogy ezek az új individuumok teljesen készületlenül állanak előtte. Minden mulasztás egyszerre kezdi megbosszulni magát. Boldogok azok, akik tovább iskoláznak, mert az egyetemek, akadémiák magasabb szellemben, finomabb eszközökkel vezetik be őket az életbe; de nagyon drasztikusan bántik el azokkal az élet, akik minden előkészület nélkül egyszerre csak belecseppenek.

Szüükségszerűleg gyorsan kezdik megtanulni mindazt, ami hiányzik nekik, de nem a lényegét, mert erre nincs idejük, hanem csak formákat, hirtelen, felületesen mindent. Egyszerre férfiakká válva, élniök kell a társadalomban, az pedig sokat követel. Művelt embernek kell lenni minden áron, vagy legalább annak látszani s létrejön a nagy tudat.

Ha a szorosan vett pedagogiának nem tartozik feladatai közzé, hogy kész embereket küldjön ki az iskolából, akkor másnak kell kezébe venni az ügyet s a mi viszonyaink között erre manapság

csak a sajtó van hivatva. A sajtó ma mindenkinek ad lapot a kezébe, a munkástól kezdve, fel a miniszterelnök urig; csak az ifjúságáról feledkezik meg. Van egy pár ifjúsági lapunk, de ezek nem felelnek meg annak a célnak, amelyet én várok egy ifjúság számára szerkesztett újságtól.

Az az újságideál, amelyet én magam elé képelek, politikai, társadalmi és irodalmi újság, melyet csak egy vonal választ el a mi lapjainktól s amelynek bizonyos könnyed átmenetet kell képezni, a gyermekujság és a nagyközönség számára szerkesztett lapok között.

Az kellene, hogy legyen ez a lap, a mi a lexikon, azzal a különbséggel, hogy a lexikont csak néha, szükség esetén szókás kézbe venni, ennek pedig bizalmas, várva várt kedves jó barátunk kellene lenni, amellyel elevennek, újnak s néha kissé még merésznek is eszközeiben. Mert abból indulok ki, hogy az olyan ember, a ki tudja, hogy a pocsetápiszkos, elkerüli, vagy átugrik rajta, míg a másik, a tapasztalatlan beletéved. Azt már be kell látni, hogy a Schmidt Kristóf ifjúsági irataiból nem tanul az ifjúság semmit, s a mi haszontalan, azt ki kell vetni a nevelésből. Az a lap, melyről én gondolkodom, sok mindent tudna pótolni és nem az iskola zavarására, hanem igenis egy összhangzó egészet képezne azzal s a tanítás mellett megadni a nevelést a jövő embereinek.

Óriás szolgálatot tenne az, aki megteremtene azt az újságideált, de úgy aztán, hogy ne parodia legyen belőle, hanem hatalom, maga a játékonyság ezer, meg ezer fiatal lélek számára.

Ingatlan birtok változások.

A sz.-somlyói kir. járásbírósa területén. Derecskei Imréné örökölte Osváth Ferenc s társai kémeri összes birtokát; Szabó János és neje megvette Lemmer Blonderné bojáni 1 beltelkét 1000 frtt; Nuszbaum Lóriné ajánd. k. Markovics Sámuel győrtelki birtokát; Barta G. B. József és neje megvette Barta János és Mihály kárásztelki 1 beltelkét 140 frtt; Tyrilla Tógyer s társai Tyrilla Mihály mároni erdőjét 100 frtt; Rád György á Tógyer Bili Brizsk Tógyer s társai papteleki 1 beltelkét 130 frtt; ugyanaz Rád Móvác s társai papteleki 1 beltelkét 150 frtt. Kursai Agoston s neje Mojszi Tógyer á Vasziliki halmosdi összes birtokát 1800 frtt; Papp Gligor Vaxmaundszki Ödön cseresei beltelkét 200 frtt; Koosis Sándor Koosis József somlyói beltelkét 100 frtt; György László és neje György F. A József kárásztelki 1 belsőségét 100 frtt; Oláh Mihály Oláh Péter kémeri belsőségét 100 frtt; Gál M. Sándor Szász Sándorné lomperti 2 szántóját 100 frtt; öz. Farkas Józsefné örök. Farkas József somlyói összes birtokát; Berbekár Floráné Orosz Floráné szeredeni birtokát; Far-

mati Györgyné Ecsedi József somlyói birtokát; Lupó Gavriláné megv. Árgyelán Nuncé gyümölcsénei 1 szántóját 227 frtt; Kovács Pali, Józsi, András György László s neje kárásztelki 1 beltelkét 420 frtt; Lázok Tógyer á Gligori ajánd. k öz. Lázok Gligorné s.-esehii birtokát.

Különfélék.

— **Virilisek összeírása.** Szilágyvármegye alispánja az 1886. XXI. t.-c. 25. §-a alapján közhírré teszi, hogy a vármegye területén levő kir. adóhivatalok által megküldött legtöbb adót fizetők névjegyzéke f. évi szeptember hó 9-től azon hó 16-ig bezárólag Zilahon, a vármegyei székháznál a központi közigazgatási irodán közszemlére kitéve lesznek, hol azok a hivatalos órák alatt betekintheők s azokra a közszemlére tétel alatt észrevételek megtehetők. Figyelmeztetnek az érdekeltek, hogy a törvény értelmében csakis azon fel-
szólamlások vehetők figyelembe, melyek ezen határidő alatt tételnek meg.

— **Főjegyző választás.** A hosszas idő óta üresedésben volt Szilágy-Somlyó rend. tan. városi főjegyzői állás f. évi augusztus 30-ik napján Szikszai Lajos kir. tanácsos alispán elnöklete alatt tartott rendkívüli közgyűlésben megejtett választás útján tölthetett be. Az állomásra összesen 11 pályázat volt beadv. Legtöbb szavazatot nyert Szilágyi Albert Torontálvármegye aljegyzője, kiroi oly sok szépet és jót hallottunk a távolból, hogy megválasztását Sz.-Somlyó város részére valóságos nyereségnek tartjuk. Óhajuk, hogy a hozzá fűződő szép remények valósuljanak, mert bizony-bizony nagy szükség van városunknak a szakképzett s munkás tisztviselőkre.

— **Áthelyezett káplán.** A nagyváradi egyházmegye főpásztora Hamernyik Sándor sz.-somlyói róm. kath. segédlelkésként hasonló minőségben Endrődre helyezte át, helyére pedig Makkay József újmisést rendelte. Az előbbi szerdán reggel hagyta el városunkat, az utóbbi pedig szombaton fog predikálni először Kisasszony ünnepén a gör. kath. templomban. Az előbbi ismerőseinek szeretete kíséri új állomására, az újnak pedig őszinte „Isten hozott!”-at mond Sz.-Somlyó város közönsége.

— **Ellenőrzési szemlék.** A közös hadsereg állományába tartozó katonák ellenőrzési szemléje az alábbi időben fog megtartatni: 1. a szilágyesehi sorozójárára nézve Sz. Csehben és a zsiói sorozó járára nézve Zsibón,

f. évi október 1, 2. és 3-dik napján; 2. A zilahi és Zilah városi sorozójárárokra nézve Zilahon, f. évi október 5, 6. és 7-dik napján; 3. a tasnádi sorozójárára nézve f. évi október 9, 10, 11. napján Tasnádon; 4. a szilágy-somlyói és Sz.-Somlyó városi sorozó járárokra nézve f. évi október 13, 14. és 15-dik napján Szilágy-Somlyón; 5. A krasznai sorozójárára nézve Krasznán, f. évi október 16. és 17-ik napján. Az utóellenőrzési szemlék f. évi november 10, 11. és 12-dik napján a cs. és kir 51-ik hadkiegészítési kerületi parancsnokságnál Kolozsvárt fognak megtartatni.

— **Új övönő.** A szilágy-somlyói kisdedóhoz övönővé Bogdán Irma a helybeli közs. elemi iskola igazgatójának, kedves leánya lett megválasztva, ki a bizalmat hosszas időn át való helyettes minősége alatt teljes mérvben kiérdemelte.

— **Változás a minoritáknál.** A magyarországi Minoritarend kormányza Török Teofil áldozópapot rajztanári minőségben gymnasiumunkhoz rendelte; Andrásgyergelyt a nyírbátori székházba disponálta el isk. tanítónak és segédlelkésznek, helyére pedig Sz.-Somlyóra Henczes Ernő jeles képzettségű fiatal rendi növendékot tette.

— **Szép ajándék.** A sz.-somlyói izraelita hitközség szép új iskolájához a belső piactérről egy veszedelmes és egészségtelen szűk siktár vezet le. Úgy halljuk, hogy az áldozatkészségükről és közügy iránt való érdeklődésükről messze földön ismeretes sz.-somlyói izraeliták ezen sikátort, illetve piszkos árkot—avároanak ajándékul — önköltségükön beboltozták szándékoznak. A szükséges anyag egy része az iskola előtti térré már ki is hordatott s a napokban a munkálathoz is hozzá fognak.

— **Köszönetnyilvánítás.** Fogadja a városi képviselő testület hálás köszönetemet azon szeretetteljes támogatásáért és hozzájáruláért, melyet az akaratú indulatáért, melylyel szíves volt engem folyó évben az építő (kőműves és ács) iparos tanulók érdekében végzett tanulmányaim elismerésül 40 frt tisztelt díjban részesíteni. Szilágy-Somlyón, 1894. szept. 4-én. Fetter János Ferencz ipariskolai rajztanító.

— **Szívtelen anya.** Mult hó 26-án történt, hogy Pintye Péternének egy 12 éves fiát, kit kicsiny kora óta Szabó József csizmadia mester tartott magánál, Herman Leopold bivalyosa a felső vadkerten kegyetlenül megvert, úgy hogy a gyermek már aznap nagyon beteg lett. Az anya a fián ejtett sérelemért a bivalyos gazdájával 5 forintban ki is egyezett s a kártérítést fel is vette. Négy nap múlva azonban a gyermek kétségtelenül a verés következtében elhalt. A szívtelen anya gyermeke holt testének felboncolását a nélkül nézte végig,

A fekete gyöngy.

— Lénon de Tinseau. —

Mindig nevetnem kell a párisiakon, ha nyár derekán az újságok tudósításait idézve arról sóhajtoznak, hogy Párisban vízhiány uralkodik. Ah, ismerék én a vörös tenger tulsó partján egy hatvan-ezer lakossal bíró várost, a melynek Aden a neve és a mely egy alig kihült láván épült. Ott nem találnak a szegény megboldogult Alphaud ur*) rágalmozói India minden kincseért sem egy zöld halmot, sem egy levélke salátát, sem egy csepp vizet.

— Mi történik azonban eső idején az égből aláhulló nedvességgel? kérdeztem Pujol barátomat, a ki vendégszerető ciceroném volt a sziklás városban, midőn azt Kinából való hazatértemkor érintettem.

— Ha esik, akkor a nyilvános víztartók felfogják az esőt. De immár öt éve, hogy az idevaló emberek nem láttak felhőt az égen.

— De honnan való akkor az a víz, a melyet ma reggeli után ittunk?

— A gyárból. Az angolok lepárolják a tenger vizét és az ekép nyert vizet — a mely egyébiránt teljesen kifogástalan — aranyért árulják. Ily módon pótolja mai napság a tudomány minden téren a természet fukarságát. De a dolog nagyon költséges. Az én vízszámlám havonként száz frankot tesz ki, beleszámítva nőmnek a fürdőit, a ki a sós vizet nem bírja el.

Feljegyeztem ezeket a felvilágosításokat a jegyzőkönyvembe és azután vizszatértünk a konzulátusra, a hol Pujol asszony, egy a pusztában a többiekkel együtt lesült csinos francia asszonyka, a kit csak az nap reggel óta ismertem, várt bennünket.

Az országútról és annak társadalmi viszonyairól csevegtünk. Pujol asszony sóhajtvá beszélt el, hogy egy vén angol

kisasszonyon és egy francia származású vendéglősnén kívül alig érintkezik valakivel. Eppen sajnálatomat fejeztem ki a szép asszonynak egyhangú életmódja fellett, a mikor Pujol a következő szavakkal szakított félbe.

— Kedvesem, ne titkolj el semmit és valld be, hogy ebben az arab városban — szeretőd is van.

A fiatal asszony látható bosszankodással vállalt vont.

— Egy szerető, a ki feketébb, mint a kémény! — jegyezte meg.

— Nagyon fekete, de nagyon szép! kiáltott Pujol. És még hozzá gazdag is. Az első kávéháztulajdonos Adenben, a mi azt jelenti, hogy az első mokka-kereskedő. Holnap elvezetlek hozzá. Valóságos fényűzést fogsz nála találni szőnyegekben és edényekben. És a csecsebecsék! Nőm hosszú órákat tölt nála és ha erőlesen ellent nem mondanék, a derék Mouloud képes lenne az egész házat kiüresíteni az alatt az ürügy alatt, hogy azok a tárgyak, a melyek azt díszítik, a „ladynek” tetszenek.

— Milyen tulzás! — szakította félbe férje áradozását Pujol asszony. Ne higgye, kérem, hogy azzal az ördögi négerrel bizalmasan érintkezem. Már legalább két hete mult, hogy utoljára voltam nála.

— Nőm rosszkedvű, mondá a konzul, mert ma reggel egyik legkedvesebb ékszerét elvesztette.

— Igen, kétségbe vagyok esve. Egész nap hiába kerestem egyikét azoknak a fekete gyöngyöknek, a melyeket fülemben szoktam viselni, és a melyeket férjem Ceylonban vásárolt. A megmaradról megítélheti, milyen volt a másik.

Közelebb hajoltam és megállapítottam, hogy Pujol asszonynak kellemes illata és igen szépen formált füle van. Azután a beszéd más fordulatot vett és én felmentem a ház tetejére aludni, a mint az ottani klíma mellett szokásos.

Másnap barátommal együtt a bennszülöttek negyedébe mentünk, hogy Pujol asszony szeretőjét meglátogassuk.

Mouloud ben Said, a mint neve is

mutatja, arab. Kávékereskedő és többszörös milliomos; nála lehet inni a világ legjobb makkáját.

Utközben találkoztunk egy honfitársunkkal, a ki akadémiai levelező tagnak nevezte magát és föld körüli uton volt. Utan azonban böles dolog akadémiai levelező tagokkal szemben bizalmatlannak lenni.

Mouloud, a ki az angol nyelvet úgy beszélte, mint egy city-i kereskedő és az arab rászna — a mely talán legszebb a világon — pompás példánya volt, a legszeretetre méltóbban fogadott bennünket és megmutatta nem csak raktárait, hanem lakását is, a mi egyébiránt engem sokkal jobban érdekelt. Miután mindent megnéztünk, kávé szolgálatot fel, amely a miénkhez körülbelül úgy aránylik, mint a pezsgő a cukros vízhez a kávé az elkerülhetetlen csibuk és egy kanna friss víz követte.

Ez a víz, a melyet tevék hét mértföldnyi távolságról gummitömlőkben szállítottak, nem volt éppen csábító. De közel voltam az eltikkadáshoz és Kinában még különb folyadékkal is be kellett hogy érjem.

De csodálatos! A víznek, a mint megízleltem a legcsekélyebb kecskeborszaga sem volt. Nem volt ugyan egészen tiszta, de határozottan kellemes íze volt és — bámulatos — ibolyaillatot éreztem rajta.

Ez a körülmény nem csak nekem, hanem tudósunknak is feltűnt. Hosszas értekezésbe kezdett és végül arra az elég rendkívüli következtetésre jutott, hogy a víznek szenteleppel kellett érintkezésben lennie. Ez a gondolat, mint egy valóságos kincseshánya kulcsa, nagy lelkesedésre hangolta és végül arra kérte házigazdánkat, hogy egy tömlőt töltsen meg számára az illatos vízzel. Engem legnagyobb csodálkozásba az ejtett, hogy láttam milyen zavarba ejtette e felfedezésünk a derék Mouloud ben Saidot.

Éppen az utolsó pohár vizet töltöttem, a mikor poharam fenekén egy ke-

mény tárgy koppanását hallottam, a mely a folyadékkal együtt került bele.

Minő meglepetés! Egy fekete gyöngy volt, párja annak, a melyet Pujol asszony előző napon mutatott.

És ebben a pillanatban megismertem az illatot is. Hisz! magam is oly kéjes érzéssel szívtam be, a mikor barátom felesége, az úde francia asszonyka füléhez hajoltam.

Szánakozva mosolyogtam a szénbányája fölött töprengő tudósón. A felfedezés, a melyet tettem, éppen nem vágott az ásványtan körébe. Szomorúan gondoltam arra a nyilatkozatra, a melyet szegény Pujol kevéssé előbb tett:

— Aden klímája férfiakra bágyasztólag, a nőkre azonban izgatólag hat.

Mit tehettem? A pompás arab kedvetlen pillantásokat vetett reám és a férj jelenléte különben is lehetetlenné tette, hogy felvilágosítást kérjek. Esembe jutott, hogy a népjog sérthetlenségét biztosít ugyan a konzuloknak, de az arabok ezt a gyakorlatban, úgy látszik, nem ismerik el.

Mialatt a tudós tömlőjét bedugaszolta, sikerült a gyöngyöt észrevétlenül hatalmamba keríteni. Ezután elhagytuk az arab házat.

A tudós egyenesen a kikötőbe ment, én pedig vizszatértam a konzulátusra, hogy a talált tárgyat átadjam gazdájának. Pujol, kinek dolga akadt, szerencsére magamra hagyott és így négyszemközt beszélhettem a szép bűnössel.

— Mielőtt kegyedtől, nagyságos asszonyom, elbucusznam — szóltam szigoruhangon — kötelességemnek tartom ezt a gyöngyöt, az ön tulajdonát visszaszolgáltatni.

— A gyöngyöm! Milyen szerencse! Hol találta meg?

— Mouloud ben Sadinál! feleltem, minden szótagot hangsúlyozva. Pujol nem tud a dologról, Istennek hála, semmit.

Midőn az asszony nagy csodálkozást mutatott, ugyanazon hangon így folytattam.

hogy egyetlen könyecseppet ejtett volna. Ha a hatóság nem teszen hivatalból lépést, a durva hivaltos megbüntetése iránt, az édes anya bizonyosan nem fog panasza menni, nehogy a már felvett ötforintot vissza kelljen téríteni.

— **Halálozás.** A következő gyászjelentés küldöttet be hozzánk: „Özv. Nedeczky Sámuelné szül. Moni Erzsébet, valamint gyermekei: Sámuel, neje és gyermeke, Mari, férj. Ady Jánosné és gyermekei, Zsuzsanna, férj Hary Józsefné és gyermekei, Jakab, neje és gyermekei, Ferencz, Mihály, István és Erzsike; — továbbá az elhunytak testvére: Nedeczky János, neje és gyermekei, egy a számos rokonok nevében is szomorodott szívvel tudatja, hogy a hű férj, szerető édes apa, nagyapa, testvér és rokon Nedeczky Sámuel életének 63-ik, boldog házasságának 40-ik évében, folyó évi szeptember hó 3-án délután 5 órakor megszűnt élni. Az elhunytak földi maradványai folyó hó 5-én d. u. 4 órakor fognak az ev. ref. vallás szertartásai szerint az ev. ref. sírkertbe az anyaföldnek átadatni Mely végtisztességtételre az elhunytak rokonai és ismerősei szomorúan meghivatnak Áldás és béke legyen hamvain! Szilágy-Somlyón, 1894. szeptember hó 3-án.”

— **Álmos gavallér.** A napokban két séghesve rohant a gőzfürdői szolga a helybeli rendőrségre, hogy egy ifju gavallér a fürdő szobából több órai ottlét után ki nem jött és dörömbölésre is magáról legkisebb életjelt sem adott. Természetes, hogy a rendőrség rögtön orvost állított elő s teljes hivatalos apparátussal indult neki a menet, hogy a minden valószínűség szerint öngyilkos gavallért megjegyzőkönyvezzék. A nagy igyekezet azonban kárba ment, mert mielőtt a bezárt ajtót a szintén előhívott lakatos felnyitotta volna, a reménybeli öngyilkos a nagy zajra megszólalt s még neki állott feljebb, hogy mit háborgatják, mikor ő csak elszunnyadt volt. Persze azt nem volt hajlandó elhinni, hogy szunyókálása oly nagy foku volt, hogy a legerősebb zörgetésre sem akart felébredni belőle. Az ifju gavallér úgy mondják rettenetes fogadást tett, hogy ha máskor berug, hát másutt kísérti meg kiheverni mámorát.

— **Építkezők** sokszor meg voltak szorulva vidékünkön a miatt, hogy megfelelő mennyiségű és minőségű fát messze földön kellett beszerezniük. E hiányon szándékozik segíteni Farkas Ödön jönevű kereskedő, ki Sz.-Somlyón közelebről épület faraktárt nyitott. Ajánljuk az új vállalatot a közönség figyelmébe, miről hirdetési rovatunkban bővebb értesítés található.

— **Tüzesetek** Kémeren. A mult heti tüzvéz okozta rémületből alig jött magához Kémer község közönsége, hétfőn este tíz óra körül már ismét tüzi láma verte

Nem kell biztosítanom, hogy mint gentleman kívánom magam viselni és hogy erről az esetről senkivel sem fogok beszélni. Isten önnel, nagyságos asszonyom!

Elhagytam a szobát, miután alig érintettem a kezét és egy utolsó pillanattal kifejeztem minden megbotráncózásomat. Hadd tudja meg, hogy legalább engem nem csalt meg. Barátomat a fedélzetem találtam. Oly bensőséggel öleltem meg, a mely csodálkozásra indította. Szegény Pujol... Egy óra múlva elhagytam Adent...

Nem régen a bulváron találkoztam Pujollal és nejevel. Ugy látszott, hogy gyengédebbek egymás iránt mint valaha és a fiatal asszony fülében csillogott mindkét fekete gyöngy.

Együtt ebédeltünk és természetesen Adenről beszéltünk.

— **Apropos** — szolt egyszerre a konzul, — tudod, hogy a lelettel, a melyre Mouloudnál akadtál, egy teljes hétig tartott működésben fantáziánkat. Nem vagy kíváncsi a dolog megoldására?

Ebben a pillanatban inkább zavart voltam mint kíváncsi és alig tudtam egy választ kidagogni, a melynek persze nem volt se füle, se farka.

— **Képzeld** — magyarázta meg Pujol — szolgám sajátos módot talált ki a jövedelme növelésére, azt a vizet adta el az araboknak, a melyet nóm fürdőihez használt. A gyöngy a legnagyobb valószínűség szerint a fürdőkádba esett és így került Mouloud ben Saidhoz. De hogy találd te meg ott?

— **Az ördögbe is!** Csaknem elnyeltem! — kiáltottam egy pillantást vetve az elpiruló szép asszonykára.

A tudományos akadémiában pedig egy emlékiratot olvastak fel — Aden szénbányáiról.

föl a napi munka után lecsendesedett falu lakosságát. Most a falu közepén a főutcán gyult meg Szoboszlai Ferenc szekérszínje s alig egy negyedóra alatt a tűz martaléka lett a szorgalmas falusi gazdának két istállója, mintegy hetven kereszt buzája, tizenöt szekér szénája és több értékes apróságok. Azt mondják, hogy a tűz a hamunak vi- gyázatlan kiöntéséből keletkezett volna, a károsult pedig gyujtogatást beszél. Biztosítva semmi sem volt. Még állandó tüzi őrség vigyázott a Szoboszlai telken föl-föl villanó parázsa s már is újból megszólaltak a vészharangok, kétségbeejtő hangon adván hírül kedden este tíz órakor, az akkor még alig-alig csendesedett iszonyu szélben, hogy ismét tűz van. Denem is volt szükség a vészharangra, mert Tunyoghly L.-nak az Ajtai-féle tagban, a falu közelében elhelyezett néhány száz keresztre menő buza, roza, árpa és zab, — szóval 160 hold földnek — összes idei termése oly óriási tűzoszlopban hirdette a veszedelmet, hogy pár perc alatt az egész falu népe talpon volt. A tűz világa a sötét éjben még Sz.-Somlyóra is bevilágított. Sajnos, hogy részint tüzi fecskendő teljes hiányában, részint pedig, mert a víz is nehezen volt a magas dombra szállítható s valljuk meg az igazat, azért is, mert a falutól néhány száz lépés távolban a lakosság különösen a jó erővel megindult esővel s biztosítva látta magát a közvetlen veszedelem ellen s így az oltásnál alig vett részt, — a meggyuladt terményekből éppen semmi sem volt megmenthető. A kar négy-ötezer forint körül lehet. A tűz keletkezését néme- lyek gyujtogatásnak, sokan pedig — ami nem is valószínűtlen — villámütésnek tulajdonítják. Biztosítva ez sem volt.

— **A szilvafalinka főzőknek** sok kellemetlenséget okozott a tavaly október havában kibocsátott, de csak a napokban köztudomásra jutott, homályosan szövegezett miniszteri rendelet, melyet az illetékes tisztviselők úgy értelmeztek, hogy csak olyan adóbejelentések fogadtatnak el, melyekben ugyanazon házszám van a főzés helyeül megjelölve, mint a leletjegyzékben feltüntetve, különben újból kikeltet méretni az üstöt és a leletjegyzéket a házszám megváltoztatásával a pénzügyigazgatóságnál kicserélni. Már pedig az összes eddigi leletjegyzékek az illető üsttulajdonosok lakásainak házszámára lettek kiállítva, hol az üstöt egész éven át őrzik, holott pedig közegészségi szempontból mind csak a község határában főzhetnek és így egyiknek sem egyezett a főzés helyeül bejelentett házszáma leletjegyzékével és kénytelenek lettek valamenynyien üstjeiket újból kiméretni és új leletjegyzékeket szerezni. Ezáltal a felek igen nagy kárt szenvedtek, időt veszítettek és a pénzügyi hatóságnak tömegtelen sok dolgot okoztak. A zilahi pénzügyigazgatóság ugyan gyorsan elintézte ezen ügyeket, a reggel beérkezetteket, délből már postára adta, de azért még is örömet vélünk szerezni az érdekelteknek azon hírrel, hogy a pénzügyigazgatóság folyó hó 4-iki kelettel kiadott rendeletével megszüntette ezen visszás állapotot és az üstök újból való átmerését és a leletjegyzékek kicserélését csak a más község határára szállított üstöknél rendeli el. Az ugyanazon község határára ki-

szállított üstöknél elég, ha a hely változását a biztóságnál bejelentik, ki arról az adóhivatalt értesíti.

— **Tenyészkanok községek és kiscgazdák részére.** A szilágyvármegyei gazdasági egyesület felterjesztése folytán a földmiv. miniszter hajlandónak nyilatkozott Szilágyvármegye községei és kiscgazdái részére a mező-hegyesi állami gazdaságból 10—20 darab tenyészkant kedvezményes áron darabját 45 frton számítva átengedni, oly feltétel mellett, ha azok ára három egyenlő féléves részletekben az illetékes adóhivatalokba befizetettik. A jelentkező gazdák, vagy községek bélyegmentes kérelemmel Dózsa Elek gazd. egyt. titárhoz Zilahra forduljanak. A kérvényben igazolandó, hogy a vételár befizetése és a tenyészkannak jól eltartása miképen biztosítatik.

— **Szőlőtermés árverése.** A peéri állami szőlőtelep idei szőlőtermésének elárvereltetése szeptember 27-én délelőtt 10 órakor 60 frt kikiáltási ár mellett, a helyszínén fog megtörténni.

— **Halálgyászolja Kossuthot.** Van Zenta városában, egy derék iparos, Ilkovic Márk, — a ki Kossuth halálának hírére ki tüzte a gyászlobogót és még máig sem vonta be. Ha kérdik tőle, hogy meddig lesz még künn az a zászló, azt válaszolja, hogy mindaddig a míg ő él, mert magyar ember sohasem gyászolhatja meg eléggé Kossuth Lajost, ki mindnyájunkért élt és küzdött. És az esőverte, vihartépet, megfakult zászló leng tovább — dicséretére a derék házigazdának.

— **Nemesis.** Sós Mihály oláh-utcai gazda szerette jószágát a tilosban legeltetni. A mult hajnalban is a pompás üde löher-sarjuba prevárikált, de most keservesen megadta az árát, mert alig észrevehető rövid idő alatt két szép ellős tehene és egy jármás ökre hasadt ki a harmatos zöldegtől, egy ökrét nagy nehezen megmentette a trokár, de még most is beteg. Ebből az a tanúság, hogy ne bántsd a másét, és hogy a löher-sarju harmatos etetése nem szarvasmarhának való.

— **Vasuti szerencsétlenség.** Komoly vasuti szerencsétlenség történt vasárnap a főváros közelében, hihetőleg megint a mozdonyvezetők hanyagsága következtében. A tatai löversenyről érkező külön vonattal összeütközött a kerepesi temető közelében egy tehervonat, mely a külön vonat két utolsó kocsiját ledobta a sín párról. Az utasok közül nyolczan kisebb nagyobb sérüléseket szenvedtek, míg többeket kisebb horzsolás ért a kisiklás folyamán.

— **Kedélyesen** mulatott vasárnap este X. béres ur és Y. szolgáló urasszony. Elmentek a koresmába, berugtak s karonfogva sétálni indultak; néhány ablakot bevettek, egymást összekarmolták s éktelen lármát csapva, hazafelé indultak, de a napos rendőr volt elég kegyetlen s a kedélyesen mulató párt hívőre tette.

— **Az öreg Magura** felé vezet egyik, — zöld lombokkal szegélyezett — félreeső utcácskában van egy vidám kis hely, „Biczikli“ a neve, — urak ezt hallják örömmel — hova nagy lármával szokott sok vidám uracs az éj leple alatt felvonulni, — az utca lakói ezt nem hallják örömmel, — vannak a kis helyen vidám nyók is — urak

ezt szintén hallják örömmel, — de az utca lakói az uracsok lármája miatt jelentést akarnak tenni a rendőrségnek, — urak ezt nem hallják örömmel — s a rendőrség figyelmes lesz, — lakók ezt hallják örömmel — s a „Biczikli“-re ügyelni fognak, — urak ezt nem hallják örömmel.

— **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, a privátmegrendelők lakására közvetlenül szállit: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig póstabér és vámentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot, stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordultával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:
BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

5538—894. kig. szám.

Hirdetmény.

A XXII., XXIV., XXXIV. és XXXV. számú vicinális utecsoportok uti bizottságai 8 drb. új hid építését 6425 frt 07 kr. erejéig és 1 drb. meglevő műtárgy helyreállítását 860 frt 36 kr. árért elhatározták.

Ezen munkálatok foganatosításának biztosítása érdekében alantirt főszolgabíró, mint az előbb jelzett utecsoportok elnöke **f. évi szeptember hó 28-ik napjának d. e. 10 órájára** a sz.-somlyói főszolgabírói hivatal helyiségében megtartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdet.

Felhivatnak a versenyezni óhajtok, hogy a fenti munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek egyáltalán nem fognak figyelembe vétetni.

A zárt ajánlatok az engedélyezett költség után számítandó 5%-nyi bánatpénzzel látandók el.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a sz.-somlyói főszolgabírói hivatalnál a hivatalos órák alatt naponként betekintheők. Az egy csoportban meghirdetett új hidak építése külön-külön is képezheti vállalat tárgyát

Sz.-Somlyó, 1894. szeptember 5-én.

1—2

Nagy Gyula,
főszolgabíró, elnök.

1894. Mezőberényi kiállításon: Sorvetőgépekre: ismét egyedüli első díj!!
Ventzki-féle takarmányfüllesztőkre: első díj!! Gyűjteményes kiállítás: első díj arany oklevél!!

Alakult 1856. **Legjobb és legolcsóbb sorvetőgépek** **Alakult 1856.**

K Ü H N E E. gazdasági gépgyára Mosonban.

Főraktár: Budapest, VI., ker. Váci-körút 21. szám.
 1894. Augusztus hó 1-től VI., Váci-körút 57/a szám. Saját házbán.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legnépszerűbb s már eddig több mint 12.000 példányban elterjedt és kedvelt **Szabadalmazott HUNGARIA DRILL sorvetőgépeit.**

UJ! JUBILEUM-DRILL UJ! könnyű és olcsó sorvetőgép.

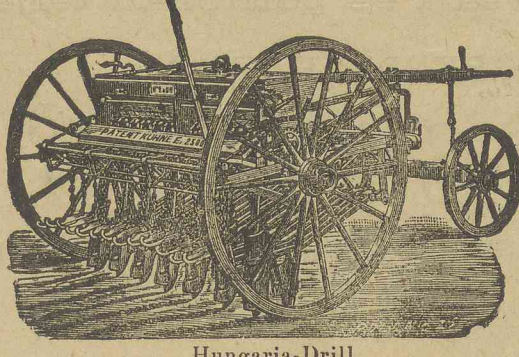
BALANCE HUNGARIA-DRILL **UJ! „MOSONI DRILL“ UJ!**

legjobb sorvetők hegyes vidékre.

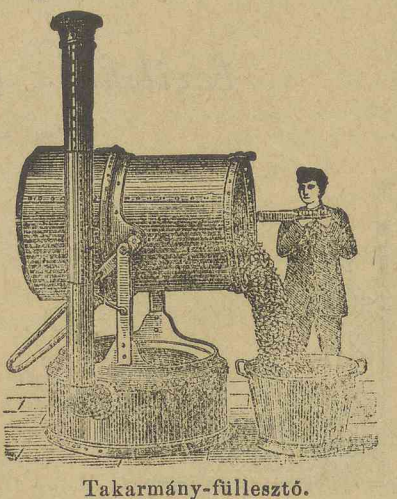
Szórva vetőgépek. Egy és kétvasu ekék.
„Laake“-féle boronák. „Triumph“-szelelő.
„Backer“-féle rosták, konkoly választók, szecs kavágók, répavágók stb.

Ventzky-féle takarmány-füllesztők.

Árjegyzék bérmentve.

Hungaria-Drill.

Takarmány-füllesztő.

13—14

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Szilágyvármegye alispánjától.

13,671—894. közig. szám.

Árlejtési hirdetmény.

A zilah-felegregy-csucsai törvényhatósági közut 31—32. klmtr. szakaszában levő 76. számú hidnak 980 frt 81 krban előirányzott ár mellett való kijavítását elrendelvén, ezen munkálatok biztosítása céljából folyó évi szeptember hó 17-én d. e. 9 órakor Zilahon, az alispáni irodá-

ban írásbeli zárt ajánlatok mellett, versenytárgyalást tartok.

Felhívom tehát az érdekelteket, hogy 98 frt bántpénzzel felszerelt ajánlataikat hozzám az árlejtés napjának d. e. 9 órájáig nyujtsák be. Elkésztett ajánlatok mellőztetnek.

A terv és költségvetés a zilahi kir. építészeti hivatalnál megtekinthetők.

Zilahon, 1894. évi szeptember 4.

Sziksza Lajos,
kir. tanácsos, alispán.

Legbiztosabb ónszer a kolera, hagymáz és egyéb fertőző betegségek ellen!
Tökéletes fertőtlenítés! Teljesen szagtalan!
Önműködő tözégző-closetek
Belföldi és külföldi szabadalmak! Szobai árnyékszék mindenféle tetszetős alakban Árnyékszékberendezések, kórházak, lakatnyák, iskolák, iparvállalatok, szállodák stb. részére.

Magyar tözég- és műtrágya-ár részvényláráság.
Igazgatóság: Budapest, IV. Városláz-ter 9. (Harisbazar.)
Fertőtlenítő és szagtalanító tözégpor! Tözégalom! Mindenemű tözéggyártmány nagy raktára.
Különlegesség: emberi és városi hulladékok ipari és gazdasági értékesítése. Várostervezési és elüvarozási vállalatok szervezése.
Műtrágyagyártás. Részletes tervekkel, költségvetésekkel és eredeti bizonyítványokkal szívesen szolgál az igazgatóság. — Az orsz. közegészségügyi tanács által több szörösen ajánlva !!!

Országos vásár

Margittán (Biharmegye.)

Szeptemb. 12-én baromvásár.

" 13-án "

" 14-én kirakodó v.

Eladó birtok.

Lecsméren 45 magyar hold — 5—10 holdas darabokban levő — tagosítatlan birtok belsőség, gyümölcsös és kaszálóval szabad kézből együttesen eladó.

Bővebb felvilágosítást ad

Bölöni Sándor
ügyvéd Szilágy Somlyón.

Menyasszonyi kelengyék.

FÁBRY JÓZSEF

férfi és női divatáru, kész ruha, lábbeli, kalap és butor raktára

Szilágy-Somlyón.

Most érkezett ujdonságok, divatáruk, fehéreneműek, kész férfi és női felsők, öltönyök

rendkívüli olcsó árban.

Valódi Carlsbadi lábbeli 3000 pár, nagy választékban.

Legnagyobb áruház! Versenyárak!

Két ügyes segéd és két tanuló felvétetik.

2—3

Menyasszonyi kelengyék.

HIRDETMEY.

Alulírottak egy 4 holdas faelárusítási telepre volna szükség Szilágy-Somlyón a tagosítás rendén vásártérül kijelölendő terület közvetlen közelében készpénzért, — vagy kétszer annyi — azaz nyolc hold erdőlegelő illetményéért —

C SEREBE.

Előnyben részesülnek azok, kiknek területén már építkezések vannak.

Alkalmilag felhívja a közönséget a Papp Tódor-féle — hid utca 302. számú — saját házánál berendezett fatelepének megtekintésére.

Közvetítők (alkuszok) úgy a vételnél, mint az eladásoknál kizártnak.

Az özvegy Farkas Józsefné háza örök áron eladó, vagy pedig Szentgyörgynapjától bérbe kiadó, a vételről velem lehet értekezni.

Farkas Ödön,
Szilágy-Somlyón.

1—4

BÖLÖNI SÁNDOR

KÖNYVNYOMDÁJA

*** SZILÁGY-SOMLYÓN. ***

Ajánlja a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelő betűkészlettel, diszítésekkel és a legújabb szerkezetű GYORSSAJTÓVAL ellátott könyvnyomdáját, mindenféle nyomdai munkák gyors, csinos és hibátlan elkészítésére.

A LEGJUTÁNYOSABB ÁRBAN ÉS LEGRÖVIDEBB IDŐ ALATT KÉSZIT:

TUDOMÁNYOS és SZÉPIRODALMI KÖNYVEKET,

FOLYÓIRATOKAT, KÖRLEVELEKET, SZÁMLÁKAT, ÁRJEGYZÉKEKET, FALRAGASZOKAT,

BÁLI ÉS LAKODALMI MEGHIVÓKAT, ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,

LEVÉLPAPIROKRA és BORITÉKOKRA CZIMEKET, NÉVJEGYEKET stb.

Hoczhás és sima levélpapírokkal,

borítékok, és mindennemű nyomtatványhoz nagyválasztékú papírkészlettel rendelkezik.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek.

UGYANITT MEGRENDELHETŐ A

„SZILÁGY-SOMLYÓ”

TÁRSADALMI HETILAP, MELY A MEGYE EGYIK LEGELTERJEDTEBB LAPJA.